

Ponerologie: přenesené deviace

LÉZE V MOZKOVÉ TKÁNI A PŘENESENÉ DEVIACE

- A. Paranoidní charakteropatie
- B. Frontální charakteropatie
- C. Charakteropatie vyvolaná drogami

„Co se týče patologických faktorů v ponerogenických procesech, má poškození [mozku] v době perinatální nebo kojenecké více aktivních výsledků, než poškození v pozdějším období [života].“ (Lobaczewski, 105)

„Tyto [charakterové anomálie vzniklé v důsledku poškození mozkové tkáně], otevrou dveře vlivu dalších patologických jedinců, u kterých se nejčastěji jedná o nějaký druh vrozené psychologické deviace, kteří následně vytlačí charakteropatické jedince do pozadí a pustí se do své ponerogenické práce. To je důvod proč se různé typy charakteropatií, v počátečních fázích, podílejí na genezi zla, jak na makrosociální tak na úrovni jednotlivce v lidských rodinách.“ (Lobaczewski, 120)

Jisté léze mozkové tkáně, a jejich vliv na osobnost, hrají důležitou roli při genezi zla. Zatímco dobře známé důsledky podobných léz, např. epilepsie, lze snadno pozorovat v raném stádiu života, mnohé mozkové léze pouze ovlivňují osobnost nositele postupem času. Vlivy těchto léz se mění v závislosti na místě, ve kterém došlo k poškození mozku, době kdy k tomu došlo a životní styl nositele po vzniklém poškození. Lobaczewski nazývá tyto poruchy charakteru nebo osobnosti „charakteropatie“.

Nepoškozená mozková hmota uchovává přirozené instinktivní a emocionální reakce našeho druhu. Mezi ně patří např. schopnost navázat emocionální pouto s druhými a schopnost vcítit se do druhých (co Lobaczewski nazývá vytušení psychologické situace). Nicméně charakteropatické myšlenkové pochody se liší a vyznačují se vyšším výskytem emocionálního násilí a patologickým egotismem. Jejich narcisistické přehnané sebevědomí, spolu s deviantní psychologií, má na

normální lidi traumatizující vliv, který u jejich oběti významným způsobem sníží úroveň jejich zdravého rozumu až do bodu, kdy se nakazí patologickým myšlením. Čím je jednotlivec mladší nebo naivnější, tím snadněji se tyto rysy přenesou.

PARANOIDNÍ PORUCHY OSOBNOSTI

„Pro paranoidní chování je charakteristické, že jsou osoby schopné relativně správného úsudku a diskuze tak dlouho, dokud diskuze obsahuje jen malé názorové rozdíly. To skončí když argumenty druhého začnou podkopávat jejich nadhodnocené myšlenky, rozvrátí jejich dlouho zastávané uvažovací stereotypy, nebo je donutí přijmout závěr, který předtím podvědomě zamítli. Podobná stimulace vypustí na partnera proud pseudologických, převážně paramoralistických a často urážejících projevů, které pokaždé obsahují jistou úroveň sugesce.“ (Lobaczewski, 110)

Okouzlování: Zatímco se kultivovaní a logičtí lidé vyhýbají paranoidním jedincům pro jejich často vulgární a násilnický projev, paranoidní jedinci mají neuvěřitelnou kapacitu zotročit méně kritickou mysl. Mezi náchylné patří mladí lidé, jedinci psychologicky nedostačující a ti kteří byli oběťmi patologických egoistů. Například osoby vychované psychopaty budou mít určitý stupeň psychologického poškození, který jim zabrání kriticky zanalyzovat ideologii a chybnou logiku paranoidního jedince. Podobná oběť se dostane do pozice, kdy bude souhlasit s pokřiveným světovým názorem a jakýkoli rozdíl v názoru bude omezen na nepodstatné body. Tento vzor myšlení potvrzuje, že pokřivené premisy a odpovídající paranoidní ideologie jsou ‚správné‘, třebaže jsou vážně defektní. Paranoidní jedinci si velmi dobře uvědomují svoji schopnost zotročit druhé, čehož od raného dětství využívají v plné míře pro svůj prospěch.

Strnulost názorů: Paranoidní osoby se podobají psychopatům tím, že nejsou schopny cítit pochybnosti ohledně své osoby, nebo zásadně pochybovat o svých přesvědčeních. Jakýkoli podobný konflikt probíhá bez sebekontroly, sebeuvědomování nebo hierarchie hodnot. Jednoduše řečeno, přestože se může stát že narazí na momenty vnitřního napětí, způsobeného konfrontací jejich vlastních názorů s protichůdnými informacemi, nicméně ve své vlastní mysli se nikdy nemýlí.

Fyziologická příčina: Lobaczewski vysledoval příčinu této charakteropatie k

poškození mozkové tkáně, většinou v oblasti mezimozku (diencephalon). Jejich paranoidní pohled na realitu může mít rozpětí od relativně naivního až po násilně revoluční, což byl např. případ ruského revolucionáře Vladimíra Lenina.

Behaviorální/funční příčiny: U jedinců bez poškození mozkové tkáně často vzniknou paranoidní vlastnosti v důsledku psychologické indukce od paraoidního charakteropata. Výchova plná teroru dá vzniknout rigidnímu a stereotypickému myšlení, což postiženému ztěžuje možnost vytvořit si zdravý názor na svět.

FRONTÁLNÍ CHARAKTEROPATIE

„Patologický charakter těchto lidí, který obecně obsahuje prvek hysterie, se vyvíjí s postupem let. Nepoškozené psychologické funkce se nadměrně vyvinou v důsledku kompenzace, což znamená že převahu mají instinktivní a [emocionální] reakce. Relativně vitální lidé se stanou agresivními, riskujícími surovci slovem i činem.“ (Lobaczewski, 114)

Poškození předního mozku během nebo okolo narození (obzvláště u předčasně narozených) bylo nejběžnější příčinou této charakteropatie. V důsledku pokroku ve zdravotní péči těhotných žen a novorozeňat, se velkolepá role, kterou tato porucha hrála při penerogenezi, vztahuje spíše na minulé generace. Podobní jednotlivci jsou impulzivní, vznětliví a agresivní, mají nízký práh tolerance frustrace, povrchní emoce a vykazují společensky nevhodné chování.

Potlačené myšlenkové pochody: Tento druh poškození mozku nenarušuje paměť, inteligenci nebo schopnost přesně vycítit psychologickou situaci. Na druhou stranu potlačuje schopnost si v duchu představit a manipulovat s kusy informací, které se nacházejí v poli vědomí, neboli v krátkodobé paměti, charakteropata. To inhibuje tzv. „exekutivní systém“, který řídí myšlenkové procesy. Jako takoví jsou frontální charakteropati charakterizováni abnormální úrovní reaktivní agrese (na rozdíl od rozených psychopatů kteří využívají násilí jako nástroj).

Vznětlivost a chabé dlouhodobé plánování: V důsledku neschopnosti manipulovat informace v krátkodobé paměti, jsou jednotlivci s poškozením předního mozku nuceni pracovat s duševními zkratkami. To má za následek že činí rozhodnutí během zlomku vteřiny a kdy jejich ukvapené činy a slova jsou považovány za absolutní a neodvolatelné. Svoji ‚spontánnost‘ (ve skutečnosti jen špatné rozhodování) dokonce považují za znamení jejich nadřazenosti nad obyčejnými

lidmi, kdy ve skutečnosti tato zjednodušená rozhodnutí nejsou nic jiného než samodestruktivní.

Okouzlování: Podobné bezcitné a egotistické myšlení traumatizuje a strhne normální lidi, sníží jejich úroveň zdravého rozumu. Někteří dokonce pohlížejí na charakteropaty jako na jedince se zvláštními schopnostmi. Pokud má rodič tuto poruchu, každé z jejich dětí budou pravděpodobně vykazovat známky této poruchy ve své osobnosti. Lobaczewski označil Josefa Stalina za typický příklad charakteropata.

Záměna s psychopatií: Jednotlivec s poškozeným předním mozkem vykazuje některé chování, které se podobá chování vrozeného psychopata, což vedlo k chybnému závěru, že psychopatie je způsobena poškozením předního mozku.

Typický popis extrémního případu může obsahovat následující: surový, charismatický, hypnoticky charismatický, vydávající nezvratná rozhodnutí, nelidsky krutý, patologicky pomstichtivý, egotisticky přesvědčený o své genialitě.

CHARAKTEROPATIE VYVOLANÁ DROGAMI

„Anomálie charakteru vzniklé důsledkem poškození mozkové tkáně [následkem užívání léků] se chovají jako zákeřné ponerogenické faktory. ... jejich vliv se snadno zachytí v lidské mysli, traumatizuje naši psychiku, ochuzuje a deformuje naše myšlenky a pocity, a omezuje schopnost jednotlivců a společnosti používat zdravý rozum a správně vycítit a vidět psychologickou nebo morální situaci. To otevírá dveře vlivu dalších patologických charakterů, kteří jsou nejčastěji nesiteli nějakého druhu psychologické deviace.“ (Lobaczewski, 119-120)

Spolu s vzestupem moderní medicíny přišlo užívání drog, jejichž účinek nebyl zcela znám, které na nervové soustavě zanechávají trvalé následky. Některé léčby nádorů (tzn. cytostatické léky) často napadají primitivnější části mozku, což vyústí v jednotlivce který je emocionálně tupý, neschopný vcítit se do druhých. Přestože jejich inteligence není ovlivněna, stanou se pomstychtivými a egocentriky kteří baží po chvále, lhotejní vůči bolesti kterou druhým způsobují.

Některé viry (tzn. příušnice, záškrť, obrna) a toxiny jako těžké kovy, pesticidy,

potravinové přísady a chemikálie pro domácnost mohou mít podobný vliv. Podobní jedinci jsou většinou psychologicky naivní a neschopní pochopit jádro problému.

Kapitola "Přenesené deviace" ze stránek **Ponerology.com**.

Obsah těchto stránek:

PSYCHOPATI: TĚMĚŘ ČLOVĚKEM

Úvod

Přenesené Deviace

Vrozené Deviace

Případové Studie

PONEROLOGIE: ZLO JE NEMOC

Úvod

Psychopatie: Příčina zla

Ponerologie: Nová věda

Diagnóza

Náchylnost: Přirozený pohled na svět

Geneze Zla

Znaky a Symptomy Zla

Příčiny Zla

Šíření nákazy neboli Ponerizace

Imunizace